

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט' תשבת מפי זרעו

ספר

זוהר ארץ ישראל ז'

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 47

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ש"ח בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חייד אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמיגיעים לשם!

המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.
החכם עיניו בראשו - צא וחשוב!

ומזני הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיוושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
ניצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

ספר
זוהר
ארץ ישראל

חלק ז'

קונטרס

הַפְּשִׁיחַ וְהַזֹּהַר

הַפְּשִׁיחַ מְחַכָּה שְׁנֵלְמֵד זֶהֲרַר הַקְּדוּשׁ

הַמְצַפִּים וּמֵאֲמִינִים לְגֵאֲלָהּ הֵם יִזְכְּנוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמְבֹטָחוֹת
וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמָהֶמָּה. עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לּוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא:

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" חשוון תשע"ג
סניף בת ים רחוב בר יהודה 50 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

קונטרס

המשיח

והזוהר

המשיח מחכה שנלמד זהר הקדוש

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

המצפים ומאמינים לגאולה
הם יזכו לכל הטובות המבטחות

ואף על פי שיתמחמה
עם כל זה אחכה לו
בכל יום שיבוא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעידה"ק בית שמש תובב"א
אדר תש"ע לפ"ק

הַמְּשִׁיחַ וְהַזְהָר

סדר שלש עשרה עיקרים

יא - אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

יב - אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח. ואף על פי שיתמהמה. עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא:

יג - אני מאמין באמונה שלמה. שתהיה תחית המתים בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

המצפים ומאמינים לגאולה
הם יזכו לכל הטובות המבטחות
עין בסוף הקונטרס

א) המשיח מחכה שנלמד זהר הקדוש

והמשכילים יזהירו פזר הרקיע: כן אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זיע"א: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בדרך נחננו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב).

פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג.

(רעיא מהימנא פרושת נשא דף קכד: רמ"ק)

ב) אליהו הנביא זכור לטוב לרשב"י: פמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם פמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם איברים הקדושים, והיינו סביבות איבריך], פמה עופין שריין תמו, דנשמתיין קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגונא דלעילא, [כדגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] (שם ט) ובענפוהי ידון צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והיינו הנשמות דזעיר אנפין הנקרא שמים (בסוד מלכים א' ח, לב) ואתה תשמע מן השמים)].

ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'.

פרוש: פמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מזון ותקון הנפש על ידי למוד הזהר הקדוש] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת משיח], ובשביל למוד הזהר הקדוש יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה". פרוש: שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחרותנו במהרה בימינו אמן.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

ג) על זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא ששחשב פאלו פדאני לי ולבני מהגלות

לשון הפסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא (ברכות ח.), ששחשב פאלו פדאני לי ולבני מהגלות.

ובמקדש מלך אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שכרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזר ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבוא הגואל, כי סגלה זו בו דוקא ולא בזולתו, עכ"ל.

מלחמת שור הבור עם הלוייתן
(על פי חז"ל)

א) בפיוט "אקדמות" שנהוג לקרא בשבועות:

(הפיוט מופיע בכל המחזורים, ובספר המועדים לשבועות עמוד 138 - המקור והתרגום).

טלולא דלוייתן, ותור טור רמותא.

[באור: סבת עורו של לוייתן ושור ההרים הגבוהים].

וחד בחד בי סביה, ועביד קרבנותא.

[באור: ואחד באחד יסתבר ויעשה מלחמה].

בקרנזחי מנגח בהמות, ברברבותא.

[באור: בקרניו ינגח בהמות בגאותו].

יקרטע נון לקבלה, בעיעזי בגבורתא.

[באור: יקפץ הדג כנגדו בסנפיריו בגבורה].

מקרב ליה בריה, בתרבה ברברבותא.

[באור: יגש אליו בוראו בתרבו הגדולה].

אריסטון לצדיקי יתקו, ושרותא.

[באור: סעדה לצדיקים יתקין וארוחה].

מסחרין עלי תפי, דכדפוד וגומרת

[באור: מסבים לשלחנות של פדכד ואבני אקדח].

נגידין קמיהון, אפרסמון נהרתא.

[באור: ונהרות אפרסמון נשפכים לפניהם].

ומתפנקין ורוי, בכסי רויתא.

[באור: ומתעדנים ורוים בכוסות רויה].

חמור מרת דמבראשית, נטיר בי נעותא.

[באור: יין עסיס שמבראשית שמור ביקב].

ב) עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן

אמר רבי יונתן: עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן שפאמר תמשך לויתן בחפה ובחבל תשקיע לשנו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו שפאמר העשו גש חרבו... "אמר רבי יוחנן עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות ספה לצדיקים מעורו של לויתן שפאמר 'התמלא בשכות עורו'". (תלמוד בבלי, בבא בתרא עד.-עה.)

ג) לא פל אחר יזפה לראות מלחמה זו

ג. במדרש [ויקרא רבה יג ג'] אמר רבי יודן ברבי שמעון: כל בהמות ולויתן הן קניגין של צדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא ראה קניגין של אמות העולם בעולם הזה, זוכה לראותה לעולם הבא כיצד הם נשחטים בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו ולויתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו, וחכמים אומרים זו שחיטה פשרה היא. ולא כך תנינן: "הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים

מפני שהן חונקין?" אמר רבי אבין בר כהנא: אמר הקדוש ברוך הוא "תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא".

אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא הדין הוא דכתיב "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו" (ויקרא ז) בשביל שתאכלו ממנו לעתיד לבא לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

ד) לא נצטוו ישראל בשחיטה אלא כדי לצרפן – לעתיד לבוא עושה סעדה לצדיקים מן הבהמה ולויתן ואין שם שחיטה

מדרש תנחומא שמיני (פרק ז ז): וידבר ה' אל משה לאמר זאת החיה אשר תאכלו: ילמדנו רבינו כמה בהמות טהורות יש בעולם כך שנו רבותינו עשר בהמות הן איל וצבי ויחמור אקו ודישון ותאו וזמר ושור שה כשבים ושה עזים יותר מאלה אין בעולם אמר הקדוש ברוך הוא לישראל הזהרו עצמכם שלא לשקץ את עצמכם בבהמה טמאה ובשרץ טמא כך אמר דוד האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה (תהלים יח) בשביל לצרף בריותיו אמר ליה רבי מה אכפת להקדוש ברוך הוא שיאכלו ישראל בלא שחיטה שיהא ישראל נוחר ואוכל ושוחט מן הצנאר מן הירך תדע שלא נצטוו השחיטה הזו אלא כדי לצרף את ישראל כי לעתיד לבוא עושה סעדה לצדיקים מן הבהמה ולויתן ואין שם שחיטה תדע לך לויתן ברירה משנה היא והמלאכים יגורו ממנו שנאמר (איוב מא) משתו יגורו אלים והם זורקין עליו כמה רמחים של ברזל כתבן הוא חושבן שנאמר (שם) יחשב לתבן ברזל וכן בהמות שדי קשה שהוא רובץ על אלף הרים שנאמר (תהלים נ) בהמות בהרי אלף והיכן הן נשחטין אלא זה לזה מזדוגין שניהם שנאמר (איוב מא) "אחד באחד יגשו" בהמות יגש בלויתן ואותו בקרניו ובוקע ולויתן הפך יהיה מיתתו שמכה אותו בזנבו והורגו והצדיקים

הולכין ונוטלין מנות מנות מכאן שחיטה אלא בשביל לבדק ולצרף את ישראל.

ה) המלחמה שתהיה לעתיד לבוא – בסוף המלחמה פאשר שתייהן נהרגות, הקדוש ברוך הוא לוקח מבשרן ומעורן ומשתמש בו לטובת הצדיקים

בילקוט שמעוני איוב (רמז תתקכו): אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעדה לצדיקים מבשר לוינתן שנאמר "יכרו עליו חברים" ... והשאה חולקין ועושין אותו סחורה בשוקי ירושלים... אמר רבה בר בר חנה: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סכה לצדיקים לעתיד לבא... והקדוש ברוך הוא אומר למלאכי השרת רדו ועשו עמו מלחמה, מיד יורדים ועושים עמו מלחמה ולוינתן תולה פניו ומלאכי השרת רואים אותו ומתבהלים מיאתו ובורחים... מה הקדוש ברוך הוא עושה מביא בהמות ולוינתן והם עושים מלחמה זה עם זה... מיד בהמות ולוינתן מתדבקים זה עם זה שנאמר "איש באחיהו ידבקו" ומשהם מדבקים זה בזה אינם (מתנפשין) [מתפרשין] זה מזה שנאמר יתלקדו ולא יתפרדו, מה הקדוש ברוך הוא עושה רומז ללוינתן והוא מכה את בהמות בסנפיריו ושוחטו ורומז לבהמות והוא מכה את לוינתן בזנבו וממיתו מיד מה הקדוש ברוך הוא עושה נוטל עורו של לוינתן ועושה סכה לצדיקים דכתיב "התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו".

ו) לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף

כתב הרב רבי דוד בן רבי יהודה החסיד זצ"ל בספר "לבנת הספיר" וזה לשונו: לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף, כדתנא דבי אליהו: צדיקים שעתידים לחיות אינם חוזרים לעפרן, וזהו יכרו עליו חברים יחצוהו בין פנענים, קורא לצדיקים חברים על שם החבור הגמור שמחבר בשר לוינתן נשמתו לגופן... והם דברים נכוחים וטובים שלא להוציא מאמרים אלו מפשוטן, שלא כדברי

מי שפרש בענין לויתן שזכר הוא זווגו ענין הנפש והשכל גם ענין החומר והצורה.

(שיטה מקבצת, בבא בתרא עה, א)

ז) לא פל אחד יזכה לראות מלחמה זו, אלא רק מי ששמר את עצמו וטהר את עיניו

הב"ח (אורח חיים סימן רכ"ד דבור המתחיל מספר) בשם ספר האשכול: שלא פל אחד יזכה לראות מלחמה זו, אלא רק מי ששמר את עצמו וטהר את עיניו מלראות מלחמות של עבודה זרה המבטאות את הצד הגס של המציאות יזכה לראות לעתיד לבוא את המלחמה ואת הנצחון, ויזכה לחיות במציאות שתוצר לאחר מלחמה זו. [לשון ספר האשכול 'וכי יקרה בעירך קניגאות של עובדי גלולים... השמר לך פן תראה והוא הדין מחולתם או שום דבר שמחתם אז תזכה ותחזה קניגיי"ן של לויתן והשור"ן].

ח) האוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לויתן בלי ספק, שהוא התכלית המקוה מאכילה

בסדור "בית יעקב" לר' יעקב מעמדין. בדרוש שלו על סעדת הלויתן (עמוד 123) מעלה הגאון רבי יעקב עמדין תמיהה גדולה על דברי חז"ל שאמרו "אין שמחה אלא באכילה ושתיה": "וקשה הלא יש שמחות אחרות כמו כן. כי כתוב שמחה לצדיק עשות משפט... והשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה. ואיך יהיו דבריהם סותרין זה את זה".

ומסביר, שאין כאן סתירה כלל, אלא "שכל אלה השמחות דבר אחד ממש הן... כי זה כל פרי האכילה לברר ניצוצות העשוקות ביד הקלפות. לכן אין בעולם הזה שום דבר מאכל בלי קלפה מסביב והוא באמת שומר לפרי" מסרת האדם אינה להמנע מאכילה ושתיה אלא לדעת לבנות את החלק הרוחני שלו על גבי ניצוצות הקדש שהוציא מתוך האכל, החול והטבע.

וגם כּאן הדבּר מצריר עבודה גדולה של מלחמה וגבורה "וזה כּל מעשה תקפו של אדם בעולם הכליון הלזה בכל דבר פעלה גשמית להראות כחו במלחמה הגדולה והכבדה הנמצאת לפניו כּאן". **ואכן רק אלו שהצליחו בחייהם להגיע לדרגה זו הם אלה שיזכו לסעדת הלוינתן** שמבטאת את המצב השלם של הקדש שבנוי על בסיס החול "והאוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לוינתן בלי ספק שהוא התכלית המקנה מאכילה". [ראה למעלה מהמדרש תנחומא, שרק מי שאכל כּשר יזכה להנות מסעדות הלוינתן].

0572181429 תל אביב

הַמְצַפִּים וּמֵאֲמִינִים לְגֵאֲלָהּ, הֵם יִזְכוּ לְכָל

הַטּוֹבוֹת הַמְבֻטָּחוֹת

פֶּתַח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר, (יִשְׁעִיָּה מֵא) הֵן יִבְשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. זְמַיִן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל, כָּל אַנּוּן טְבָאן דְקֶאֱמַר עַל יְדֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט... [עֲתִיד הַקְּב"ה לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁנַתְנַבְּאוּ נְבִיאֵי הָאֱמֶת, וְסָבְלוּ עֲלֵיהֶם בְּגִלוֹת...]

אָבֵל אֲזַלִּין לְבֵי מְדַרְשׁוֹת, פֶּתַחִין סְפָרִין, וְחֶמְאֵן כָּל אַנּוּן טְבָאן, דְקֶא מְחַפְּן, וְחֶמְאֵן כְּתִיבִין בְּאוֹרֵיתָא, דְאֲבִטַח לֹון קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶו, וּמְתַנַּחְמִין בְּגִלוֹתֵהוֹן... [וְיִשְׂרָאֵל הַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד כַּאֲשֶׁר רָאוּ בַּסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים אֵת כָּל הַהֲבֻטָּחוֹת וְהַטּוֹבוֹת שֶׁהִבְטִיחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ...]

וְעַל דָּא, הֵן יִבְשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. מֵאֵי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְאֲתַקְפוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרוּגְזָא עֲלֶיךָ בְּגִלוֹתָא דָּא. בְּהוּא זְמַנָּא, יִבְשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל טְבִין דִּיחֶמּוּן לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל.

[וְעַל זֶה הַתְנַבֵּא הַנְּבִיא שָׂרָק מִי שְׁהֶאֱמִין וְצַפֵּה לְקִיּוּם הַנְּבוּאָה הוּא יִזְכֶּה לְשִׁמּוֹחַ בְּגֵאֲלָהּ, וְהָעֶרְב רַב יִבּוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כִּי הָלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל – וְהָרוּצָה לְהַנְצִל מִקְלַפֶּת הָעֶרְב רַב מִכְּרַח לְעֶסֶק בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ, פְּתַבַּת נַח שֶׁהִצִּילָהּ מִהַמְבוּל].

(זֶהר הַקְּדוּשׁ פֶּרֶשֶׁת כִּי תִשָּׂא דָף קַפַּח:)

הַרוּצָה לְהַנְצִיל מִקְלַפֶּת הָעַרְב רַב מוֹכֵרָה לְעֶסֶק בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ, כְּתַבַּת נַח שֶׁהַצִּילָהּ מִהַמְּבּוּל

וְאֲנֹנִי עַרְב רַב רְשִׁיעִיָּא, [וְאוֹתָם הִרְשָׁעִים שְׁמַהֲעַרְב רַב] דִּיתְקִיִּים בְּהוּ בְּהוּוּא זְמָנָא, [יְתַקִּים בָּהֶם לְפָנַי בִּיְאֵת הַמְּשִׁיחַ הַכְּתוּב: (דְּנִיָּאֵל יב) יְתַבְּרָרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. [שָׂאזִי יְהִיָּה בְּרוּר גָּמוּר בְּיִשְׂרָאֵל] יְתַלַּבְּנוּ: אֲיֹנֹנִי מְאִרִי מִשְׁנָה. [אֱלוּ בְעֵלֵי הַמְּשִׁנָּה שְׂיִתְבְּרָרוּ עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה] וְיִצְרְפוּ: אֲנֹנִי זְרַעָא קַדִּישָׁא דְשָׂאֵר עָמָא. [וְזֵרַע הַקְּדוּשׁ שֶׁל שָׂאֵר הָעַם יְתַבְּרָרוּ עַל יְדֵי מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְצַדִּיקָה] הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (זְכַרְיָה יג) וְצַרְפָּתִים כְּצָרוּף אֵת הַכְּסָף. [דְּהֵיִנְנוּ עַל יְדֵי כְּסָף שְׁנוֹתָנִים לְצַדִּיקָה] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֲנֹנִי עַרְב רַב. [וְאֱלוּ הָעַרְב רַב יִצְאוּ מִכְּלָל יִשְׂרָאֵל]

וְהַמְּשַׁכִּילִים יְבִינּוּ (דְּנִיָּאֵל יב), אֲנֹנִי מְאִרִי קַבְּלָה, [וְהַמְּשַׁכִּילִים הֵם אֱלוּ שְׁעוּסָקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה] דְּאֵתְמַר בְּהוּן (דְּנִיָּאֵל יב) וְהַמְּשַׁכִּילִים יְזַהֲרוּ בְּזֵהַר הַרְקִיעַ. אֲלִין אֲנֹנִי דְקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֵהַר דָּא, דְּאֲקָרִי סְפָר הַזֵּהר, [אֱלוּ הֵם הַצְּדִיקִים שְׁעוּסָקִים בְּאוּר הַזֵּה הַנִּקְרָא סְפָר הַזֵּהר] דְּאִיהוּ כְּתַבַּת נַח, [שֶׁהוּא כְּתַבַּת נַח שֶׁמְצִיל מִהַמְּבּוּל] דְּמִתְכַּנְּשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשָׁבַע מִמְּלֻכוּתָא. וְלְזַמְנִין אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. [שְׁכֻמוֹ שֶׁלֹּא כָּלָם זָכוּ לְהַכְּנִס לְתַבָּה לְפָנַי הַמְּבּוּל, כִּי רַק הַזְּרִיזִים וְהַמְּשַׁכִּילִים יִזְכוּ לְהַנְצִיל עַל יְדֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ, כִּי

הַזִּמְן קָצָר, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּמִלְאָכֵי (פָּרָק ג' פְּסוּק א') הַנְּבִי שִׁלַּח מִלְאָכֵי וּפְנָה דָרָךְ לְפָנָי וּפְתָאֵם יָבֵא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמִלְאֲךָ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפָצִים הִנֵּה בָּא אָמַר ה' צְבָקוֹת] דְּבָהוּן [בְּאֵלוֹ שְׁיִזְכוּ לְעֶסֶק בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ] יִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶוּהוּ. [לְהִיּוֹת בְּבַחֲיַנֵּת בְּנִים וּמִהָרָאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פָּנָי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ] וְדָא אֹרָה דְּסִפְרָא דָּא, וְכֹלָא עַל סִיפָה דִּילָךְ. [וְזֹה הָאֹר שֶׁל סֵפֶר זֹהַר הַקְּדוּשׁ יֵאִיר בְּנִשְׁמוֹתֵיהֶם, וְכֹל זֶה בְּזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ].

(זוהר הקדוש פְּרִשְׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ, רַעֲיָא מְהֵימְנָא דָּף קִנְג: – וְעִיֵּן תְּקוּנַי זֹהַר תְּקוּן כ"א עֲמוּד נג–נד).

– בְּאֹר קָטָן עַל הָעֶרֶב רַב –

אֵיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ עַל פְּסוּק זֶה (דף ס"ז) מִלַּחְמָה לֵה' בַּעֲמַלְק מִדָּר, אָמַר ר' יְהוּדָה בְּכֹל דְּרָא וּדְרָא בְּכֹל דְּרִין דַּאֲתִיין לַעֲלֵמָא לִית לָךְ דָּר דְּלִית בְּהוּ מִהֵוּא זִרְעָא בִישָׁא וּקְבִי"ה אִגַּח בְּהוּ קִרְבָּא, רַבִּי יִצְחָק אָמַר וְעַלִּייהוּ כְּתִיב יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ, עֵיִישׁ.

עוֹד אֵיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (ח"ב דף קכ:) דְּעֶרֶב רַב אֵינּוּן יִין דְּנִתְנַסַּךְ לַעֲכוּוֹם, וּמִנְהוּן מְשׁוּמְדִים מֵינִים וְאַפִּיקוֹרְסִים מְשׁוּמְדִים לַעֲבִירוֹת שְׁבַכְל הַתּוֹרָה כּוֹלָה.

וּבִסְפָה"ק אֹר הַחֲמָה (פ' נִשָּׂא בִשְׁם הַרְמִי"ק) כְּתַב וּז"ל, הָעֶרֶב רַב הֵם גּוֹיֵי הָאָרֶץ נִשְׁמַת הַחִיצוֹנִים. וְשֵׁם (עַל זוּהַר הַקְּדוּשׁ מִשְׁפָּטִים דָּף ק"כ ע"ב) וּז"ל מִלַּחְמָה לֵה' בַּעֲמַלְק שֶׁהֵם עֲרַבּוּבִיא בִישָׁא שְׁכוֹלִים נִתְעַרְבוּ אֵלוֹ בְּאֵלוֹ וּזְרַע עֲמַלְק נִתְעַרְבּ בְּהֵם וַיֵּשׁ רַשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם נַחֲשָׁבִים מְכוֹלִים שֶׁהֵם פְּרִיצֵי יִשְׂרָאֵל מִהֲרַסִיד וּמִחֲרִיבִיד מִמֶּךָ יִצְאוּ וְכו'.

וּבְבִנֵי יִשְׁשַׁכַּר (מֵאֲמָרֵי חוֹדֶשׁ אֲדָר) כְּתַב, כְּתוּת הָעֶרֶב רַב אֲשֶׁר בְּקִרְבָנוּ הֵם יוֹשְׁבִים, מֵינִים מוֹסְרִים אֲפִיקוֹרְסִים, הֵן הֵמָּה מְשׁוּרֵשׁ עֲמַלְק הַדְּעַת דְּסִטְרָא אַחֲרָא עֲרִיב ר"ב גִּימְטְרִיא דְּעִיַּת כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּדוֹרוֹת הַלְלוֹ אֲשֶׁר

בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לדי' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה

לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכויות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכויות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש"י.

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם

הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחוז המלך שאחזו בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפנייהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים

ב' ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לענינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהיי הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.

וזהו מרומז כאן בפסוק "כי יד על כס י-ה", פ"י כדי שתהא המצוה שנותן צדקה ומעשר **על כס י-ה** ויהי הכסא שלם, צריך האדם לדעת שהוא **מלחמה לה'**, כי הס"מ מסמא את עיניו ואומר לו על העמלקים שהם צדיקים, ולהיפך על הצדיקים אומר לו שאינם צדיקים אמיתיים רק מהערב רב רח"ל, וזהו מדור דור שהמלחמה הזאת הוא מדור דור, שעל כן לא זכינו לגאולה השלימה בדורות הקדמונים אע"פ שהיו צדיקים גדולים וקדושים, מ"מ עדיין לא זכינו לגאולה, והטעם בזה כי הצדקה אינה באופן הראוי, מחמת עצת היצה"ר שהוא עמלק, ויודע שבזה תלוי עיקר מפלתו כנ"ל.

